

Súd: Okresný súd Banská Bystrica
Spisová značka: 20Ek/2890/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6122449114
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 08. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Katarína Homolová
ECLI: ECLI:SK:OSBB:2023:6122449114.2

Uznesenie

Okresný súd Banská Bystrica v exekučnej veci oprávneného: F., X..H..E., X. X.T. F. XX, XXX XX W.-X. P., G.: XX XXX XXX, právne zast.: JUDr. Katarína Hegedúšová, advokát, so sídlom Majerníkova 3/A, 841 05 Bratislava-Karlova Ves, IČO: 42 185 190, proti povinnej: Y. U., A.. X.X.XXXX, S. W. Q. XXXX/X, XXX XX X., o vymoženie 14 Eur s prísl., v exekúcii vedenej pred súdnym exekútorom: Mgr. Ing. Juraj Korim, so sídlom exekútorského úradu Duklianskych hrdinov 2473, 093 01 Vranov nad Topľou, IČO: 42 344 387, pod č. k. XXXEX XXXX/XX, o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, takto

rozhodol:

I. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 05.12.2022 podľa §61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku **z a m i e t a**.

II. Súd návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2023 podľa §61I ods. 3 prvej vety Exekučného poriadku **z a m i e t a**

III. Súd žiadnemu z účastníkov nárok na náhradu trov exekučného konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1. Oprávnený sa návrhom na vykonanie exekúcie doručeným súdu dňa 13.10.2022 domáhal od povinnej vymoženia peňažného nároku vo výške 14 Eur s prísl. na základe exekučného titulu - Rozhodcovský rozsudok sp. zn. X. XXXXX/XX zo dňa 30.06.2017, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, so sídlom Vansovej 2, 811 03 Bratislava, zriadený záujmovým združením právnických osôb Asociácia pre arbitráž, so sídlom Rusovská cesta 15, 851 01 Bratislava, IČO: 45 744 971 (ďalej len „rozhodcovský rozsudok“). Rozhodcovský rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2017 a vykonateľnosť dňa 02.01.2018. (ďalej aj ako „exekučný titul“).

2. Dňa 11.11.2022 vydal Okresný súd Banská Bystrica poverenie na vykonanie exekúcie súdnemu exekútorovi Mgr. Ing. Juraj Korim, so sídlom exekútorského úradu Duklianskych hrdinov 2473, 093 01 Vranov nad Topľou, ktorý ju vedie pod č. k. XXXEX XXXX/XX. Súdny exekútor následne vydal dňa 14.11.2022 upovedomenie o začatí exekúcie, ktoré bolo doručené povinnej dňa 21.11.2022.

3. Dňa 28.12.2022 poverený súdny exekútor doručil Okresnému súdu Banská Bystrica návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 05.12.2022, ktorý podala povinná na poštovú prepravu dňa 06.12.2022 a súdnemu exekútorovi bol doručený dňa 07.12.2022. Spolu s návrhom na zastavenie exekúcie súdny exekútor doložil aj vyjadrenie oprávneného zo dňa 23.12.2022. Súd konštatuje, že návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný v zákonnej 15- dňovej lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, teda má odkladný účinok.

4. Povinná v návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 05.12.2022 uviedla, že podáva „odvolanie“, ktoré súd posúdil ako návrh na zastavenie exekúcie. Povinná považuje vykonanie exekúcie za nezákonné

z dôvodu, že je od nej vymáhaná bagateľná suma vo výške 14 Eur istiny avšak s príslušenstvom, ktorými sú ďalšie úroky, poplatky a trovy exekúcie. Povinná považuje exekučný titul - rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pre Arbitráž v Bratislave X. XXXXX/XX zo dňa 30.06.2017, za nezákonné súdne rozhodnutie a vymáhanie tam uvedených peňažných súm jednak nezodpovedá skutočnosti a jednak podkladom pre jeho vydanie boli nezákonné zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré boli vyhlásené všeobecnými súdmi SR a európskymi medzinárodnými súdmi za absolútne neplatné právne úkony a to pre úžernícke nezrozumiteľné zmluvné podmienky. Povinná uviedla, že sa bude v osobitnom súdnom konaní na príslušnom Okresnom súde v Humennom domáhať absolútnej neplatnosti týchto zmlúv s poukazom na skutočnosť, že povinná je názoru, že istinu zaplatila oprávnenému v celom rozsahu a teda nie je dlžná z istiny sumu 14 Eur. Povinná uviedla, že v rovnakom čase ako uzatvorila Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014, ktorou si požičala sumu 300 Eur, tak s tým istým oprávneným uzatvorila aj Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2014, ktorou si požičala sumu 350 Eur. Obidva úvery splácala buď osobne zamestnankyni oprávneného alebo poštovou poukážkou. Povinná má za to, že preukázala, že splatila spolu v danom čase sumu presahujúcu istinu oboch dlhov, teda zaplatila viac ako 650 Eur, pričom v skutočnosti zaplatila minimálne sumu 727 Eur, takže nerozumie, prečo oprávnený tvrdí, že je dlžná ešte sumu vo výške 14 Eur. Povinná uviedla, že je dôchodkyňa v zlej finančnej aj ľudskej situácii, pretože stratila manžela aj syna a má zaplatiť ďalších viac ako 500 Eur za niečo, čo si úžernícka spoločnosť nezaslúži, nakoľko manipuluje a zneužíva starých chorých ľudí. Povinná je názoru, že pokiaľ za obidva úvery uhradila istinu, tak nie je správne ani morálne vychádzať z toho, že jeden úver preplatila tak, že namiesto 350 Eur zaplatila 441 Eur a druhý úver by zostala dlžná 14 Eur. Pri uhrádzaní sa stalo, že si povinná nedávala pozor na variabilné symboly a niečo hradila pracovníčke, ktorá bola nedôsledná, ale výsledok je podľa povinnej rovnaký, a teda, že obidva dlhy z hľadiska istiny žalobcovi zaplatila. Povinná uviedla, že žalobca, teda oprávnený, sa na jej úkor bezdôvodne obohatil na zaplatenej sume 77 Eur, nakoľko prijal na úrokoch to, čo mu nepatrí, pretože sa súdy jasne vyjadrili, že predmetné spotrebiteľské zmluvy sú neplatné pokiaľ ide o úroky, nakoľko boli dojednávané v rozpore s dobrými mravmi. Povinná k návrhu na zastavenie exekúcie priložila potvrdenia o úhradách realizovaných priamo na pobočke oprávneného alebo poštovými poukážkami.

5. Oprávnený vo svojom vyjadrení, prostredníctvom právneho zástupcu, k návrhu povinnej na zastavenie exekúcie uviedol, že jeho pohľadávka nie je do dnešného dňa uhradená v celom rozsahu a k zániku vymáhaného nároku doposiaľ nedošlo, pretože toto exekučné konanie prebieha na základe právoplatného exekučného titulu - rozhodcovský rozsudok č. X. XXXXX/XX zo dňa 30.06.2017. Oprávnený citoval ustanovenie § 61k ods. 2 Exekučného poriadku a uviedol, že návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od jej vykonania z dôvodov taxatívne vymenovaných v zákone. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a namietat' sa môžu také skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu a spôsobili zánik vymáhaného nároku. Na základe uvedeného oprávnený žiada, aby sa na námietky povinného neprihliadalo.

6. Dňa 26.01.2023 predložil súdu súdny exekútor ďalšie podanie povinnej zo dňa 02.01.2023 označené ako „Vyjadrenie a návrh na zastavenie exekúcie a nezákonnosť vydania poverenia na vykonanie exekúcie“, ktoré bolo na pošte podané dňa 03.01.2023 a doručené súdному exekútorovi dňa 04.01.2023. K tomuto podaniu povinnej sa vyjadril oprávnený dňa 24.01.2023. Súdny exekútor uviedol, že tento v poradí druhý návrh na zastavenie bol podaný po zákonnej 15 dňovej lehote a preto nemá odkladný účinok. Súd konštatuje, že druhý v poradí návrh povinnej na zastavenie exekúcie bol podaný po zákonnej 15- dňovej lehote v zmysle § 61k ods. 2 Exekučného poriadku.

7. Povinná v poradí druhom návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2023 uviedla, že podľa nej exekučný súd nemal ani vydať poverenie na vykonanie exekúcie z dôvodu, že exekučným titulom bol síce právoplatný rozsudok rozhodcovského súdu, avšak exekučný súd bol povinný skúmať, či rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je alebo nie je ako exekučný titul vydaný v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva (či už uzavretá vo forme osobitnej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky), na ktorej sa zakladá právomoc rozhodcovského súdu, bola alebo nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Povinná poukázala na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5Cdo 375/2012 zo dňa 30.04.2014, ktorý konštatoval povinnosti exekučného súdu pri vydávaní poverení na vykonanie exekúcie. Súd je povinný v prípade rozhodcovských rozsudkov skúmať, či tieto nezaväzujú účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporujúce

dobrym mravom. Súd uviedol, že rozhodcovská doložka je súčasťou formulárovej zmluvy a podľa jeho názoru je jej dojednanie neprijateľnou podmienkou v zmluve. Spotrebiteľ sa v porovnaní s dodávateľom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ale aj úroveň informovanosti. Povinný v predmetnom prípade nemal možnosť podstatným spôsobom obsah predmetnej zmluvy o úvere ovplyvniť, nakoľko jej súčasťou sú aj všeobecné obchodné podmienky. Rozhodcovská doložka, ktorá mala založiť legitimitu pre exekučný titul v predmetnom konaní znemožňuje voľbu spotrebiteľa dosiahnuť rozhodovanie sporu orgánom verejnej moci, teda štátnym súdom. Rozhodcovskú doložku si povinný (spotrebiteľ) osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami, pretože mohol zmluvu ako celok odmietnuť alebo sa podrobiť všetkým zmluvným podmienkam. Rozhodcovská doložka nebola dojednaná v čase vyššej bdlosti spotrebiteľa po vzniku sporu, ale na začiatku zmluvného vzťahu a súd prvého stupňa dospel k záveru, že dojednanie rozhodcovskej doložky v predmetnej spotrebiteľskej zmluve je nekalou podmienkou, ktorá nie je pre spotrebiteľa záväzná a preto žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol. Na odvolanie oprávneného Krajský súd v Prešove ako odvolací súd napadnutým uznesením uznesenie súdu prvého stupňa (exekučného súdu) potvrdil. Odvolací súd uviedol, že k otázke preskúmania rozhodcovského rozsudku po formálnej a materiálnej stránke je potrebné uviesť, že rozsudok síce nadobúda účinky rozsudku súdu, ale zákonodarcu upravil postup, aby sa plnenie priznané arbitrom nevyhovovalo, ak okrem iného odporuje zákonu alebo dobrým mravom, čím sa stotožnil s rozsudkom súdu prvého stupňa, podľa ktorého také dojednanie odporuje dobrým mravom. Podľa Najvyššieho súdu prekážku veci rozsúdenej pre exekučné konanie netvorí právoplatný rozhodcovský rozsudok, a to ani vtedy, ak exekučný súd skúma či rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je materiálne vykonateľný. Najvyšší súd judikuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, tak je exekučný súd oprávnený, a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej zmluvy alebo rozhodcovskej doložky. Skúmaním platnosti rozhodcovskej doložky súdy v exekučnom konaní nepreskúmavali vecnú správnosť rozhodcovského rozsudku, ale len realizovali svoje oprávnenie vyplývajúce zo zákona (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku prvej vety), podľa ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Význam tohto oprávnenia tkvie v tom, že ak exekučný titul vydal orgán, ktorý k tomu nemal právomoc, tak ide o rozhodnutie ničotné, nevyvolávajúce žiadne právne účinky a takéto rozhodnutie nespĺňa predpoklad materiálnej vykonateľnosti. Kľúčovým je argument Najvyššieho súdu, podľa ktorého rozhodcovský rozsudok vydaný v spotrebiteľskej veci je ako exekučný titul v rozpore so zákonom, ak rozhodcovská zmluva nebola vôbec uzavretá alebo bola uzavretá neplatne. Účelom ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je odstránenie značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach založených spotrebiteľskou zmluvou ku škode spotrebiteľa. V preskúmanej veci podľa názoru najvyššieho súdu správne konštatovali neprijateľnosť a tým aj neplatnosť rozhodcovskej doložky z dôvodu, že nebola individuálne dojednaná a že spôsobovala nevyváženosť v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech povinného. Z názoru Najvyššieho súdu je dôležité uviesť, že prekážku veci rozsúdenej pre exekučné konanie netvorí právoplatný rozhodcovský rozsudok, a to ani vtedy, ak exekučný súd skúma či rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul je materiálne vykonateľný a aj keď účastník rozhodcovského konania, ktorým je spotrebiteľ, nevyužije možnosť spochybniť existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy podľa ustanovení zákona o rozhodcovskom konaní, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať existenciu alebo platnosť rozhodcovskej zmluvy a v prípade zisteného nedostatku v tomto smere konštatovať rozpor rozhodcovského rozsudku so zákonom znamenajúci materiálnu nevykonateľnosť tohto exekučného titulu a to z princípu ochrany práv spotrebiteľa. Povinná žiada o zastavenie exekučného konania, nakoľko exekučný súd vydal poverenie na vymáhanie sumy 14 Eur s príslušenstvom, čo činí s trovami exekúcie 565,01 Eur nezákonne a bez toho, aby skúmal, či sú splnené zákonné podmienky na vydanie poverenia na začatie exekúcie. Zo spisu malo byť súdu známe, že ide o vymáhanie pohľadávky zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 808900846 zo dňa 07.03.2014 a vyššie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR zo dňa 30.04.2014 a je teda zrejmé, že obsah predmetného rozsudku NSSR je aplikovateľný aj na jej osobu, nakoľko spotrebiteľskú zmluvu uzatvorila pred jeho vydaním a teda oprávnený nemohol závery napraviť v obsahu tejto uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Povinná uviedla, že je zrejmé, že exekučným titulom nemôže byť ani právoplatný rozhodcovský rozsudok, ak exekučný súd pri vydávaní poverenia súdnemu exekútorovi zistí, že rozhodcovský rozsudok bol vydaný v spotrebiteľskej veci a exekučný titul bol vydaný v rozpore so zákonom, pretože rozhodcovská zmluva bola uzavretá neplatne. Preto je povinná názoru, že exekučný súd Banská Bystrica konal nielen nezákonne, ale aj v rozpore s dobrými mravmi. Povinná zopakovala, že dlžných 14 Eur už zaplatila oprávnenému, čo odôvodnila v podaní zo dňa 05.12.2022 a aj v námietke

rozhodcovskému súdu, ktorý to nebral na zreteľ. Povinná je názoru, že voči nej nekal postupoval nielen oprávnený, pokiaľ sa domáha už zaplatených 14 Eur, nekal sa správal aj rozhodcovský súd, ktorý nebral v úvahu jej námietky, ale nezákonne sa správa aj exekučný súd Banská Bystrica, ktorý pred vydaním poverenia neskúmal zákonnosť exekučného titulu. Rozhodcovský rozsudok je tiež nezákonný, pokiaľ ide o príslušenstvo pohľadávky, ktoré tvoria úžernícke úroky a poplatky, ktoré boli vyhlásené európskymi aj slovenskými súdmi v rozpore s dobrými mravmi. Povinná uviedla, že súd na nezákonnosť a rozpor s dobrými mravmi má prihliadať sám v rámci vlastnej činnosti. Povinná žiada zastavenie exekučného konania v celom rozsahu, nakoľko na osobe na dôchodku a v tiesni dochádza k bezdôvodnému obohateniu a nezákonnému postupu. Povinná k tomuto podaniu priložila Upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 14.11.2022, „Odvolanie“ voči upovedomeniu zo dňa 05.12.2022, Rozsudok X. XXXXX/XX zo dňa 30.06.2017, Zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014, Námietky voči rozhodcovskému konaniu a rozhodnutie sociálnej poisťovne o výške jej dôchodku.

8. Oprávnený vo svojom vyjadrení zo dňa 24.01.2023, prostredníctvom právneho zástupcu, k druhému návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, uviedol, že z rozhodcovského rozsudku je jasne zrejmé, že rozhodcovský súd posúdil zmluvu o úvere ako platnú a odplatný právny úkon a na jeho základe priznal oprávnenému voči povinnému legitímny nárok na plnenie. Podľa ustanovení Občianskeho zákonníka platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere je neprijateľnou podmienkou dojednanie, ktoré vyžaduje v rámci dojednanej rozhodcovskej doložky od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní. Je nepochybné, že rozhodcovská zmluva dohodnutá medzi oprávneným a povinným je tzv. nevýhradnou rozhodcovskou zmluvou, nakoľko umožňuje každej zmluvnej strane domáhať sa ochrany svojich práv buď prostredníctvom rozhodcovského konania alebo súdneho konania a uvedené vyplýva aj z článku II. rozhodcovskej zmluvy. Oprávnený uviedol, že obdobnou otázkou sa zaoberal aj Okresný súd Rimavská Sobota, ktorý rozsudkom sp. zn. 14C/214/2014 zo dňa 24.09.2015 zamietol žalobu o zrušenie rozhodcovského rozsudku, pretože účastníci konania popri úverovej zmluve uzavreli aj rozhodcovskú zmluvu na samostatnej listine, ktorej obsahom je len úprava podmienok riešenia sporov z úverovej zmluvy s možnosťou ich riešenia tak na rozhodcovskom súde ako aj na všeobecnom súde s právom výberu na strane žalujúcej zmluvnej strany. Oprávnený poukázal na podporu svojich tvrdení aj na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 2Co/107/2015 zo dňa 28.02.2016, ktorým zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala zrušenia rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu, obdobne ako v tomto prípade, s poukazom na nasledovné ohľadom rozhodcovskej zmluvy: „V tejto zmluve sa účastníci dohodli, že všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere, ako aj spory z dohody o vyplnení zmenky bude riešiť Stály rozhodcovský súd zriadený spoločnosťou Slovenská rozhodcovská, a.s. a v rozhodcovskom konaní bude rozhodovať jeden rozhodca. Ustanovenie rozhodcu samotným rozhodcovským súdom umožňuje § 8 ods. 2 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z., preto týmto postupom nedošlo k porušeniu zásady rovnosti účastníkov rozhodcovského konania a nebolo ani porušené ustanovenie § 17 zákona o rozhodcovskom konaní.“ Oprávnený odmieta akékoľvek argumenty povinného, ktoré majú evokovať stav, že rozhodcovská zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko rozhodcovská zmluva nie je uzatváraná vždy. V prípade predmetnej zmluvy sa teda jedná o individuálne dojednanú podmienku, v prípade ktorej nemôže ísť o podmienku neprijateľnú v zmysle naznačovaným povinným. Navyše z dôvodu existencie samostatného dokumentu má klient (povinný) na výber, či sa rozhodcovského konania zúčastní, alebo nie. Oprávnený argumentoval, že pokiaľ by zo strany spotrebiteľa došlo po uzavretí zmluvy k jej porušeniu, tak by práve dodávateľ bol nútený sa obrátiť sa so žiadosťou o právnu ochranu na príslušný orgán (podľa voľby na rozhodcovský súd alebo príslušný všeobecný súd). Podľa § 19 ZoRK podanie žaloby na rozhodcovský súd má rovnaké právne účinky, ako keby bola žaloba podaná na súd. Po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde alebo pred iným rozhodcovským súdom, pretože to znamená prekážku litispendencie a to aj v opačnom procesnom postavení. Podľa § 106 ods. 3 OSP ak sa rozhodcovské konanie začalo skôr než došlo k súdnemu konaniu, tak súd preruší konanie o neexistencii, neplatnosti alebo zániku zmluvy až do doby, než sa v rozhodcovskom konaní rozhodne o právomoci alebo vo veci samej. Týmto nie je dotknuté právne postavenie spotrebiteľa, ktorý má možnosť obrátiť sa skôr ako dodávateľ na všeobecný súd s nárokom z titulu porušenia jeho spotrebiteľských práv alebo má možnosť brániť sa v rozhodcovskom konaní. Platnosť právneho úkonu treba hodnotiť v čase jeho uzavretia a bez hypotetického zvažovania okolností, ktoré môžu, ale nemusia nastať po jeho uzavretí. Oprávnený je presvedčený, že rozhodcovská zmluva bola uzavretá platne, v zmysle právnych predpisov a nemožno mať pochybnosti o jej legitímnosti. Oprávnený konštatuje, že prípustnosť mimosúdneho riešenia sporov, teda rozhodcovského konania, vyplýva aj z právnej úpravy týkajúcej sa spotrebiteľských úverov, z odporúčania Komisie č. 98/257/ES o zásadách použiteľných

na orgány zodpovedné za mimosúdne riešenie spotrebiteľských sporov, ako aj zo súdnej judikatúry a odbornej literatúry. Oprávnený poukazuje na ustálenú judikatúru Najvyššieho súdu SR ako aj Ústavného súdu SR, kde rozsah zákonnej prieskumnej povinnosti súdu skúmať exekučný titul je obmedzený len na preskúmanie formálnych alebo obsahových náležitostí exekučného titulu, teda či je spôsobilým exekučným titulom. Súd však nemá právomoc skúmať vecnú správnosť exekučného titulu, teda či v zmluve o úvere, ktorá bola podkladom pre vydanie exekučného titulu, absentujú podstatné náležitosti zmluvy uvedené v zákone o spotrebiteľských úveroch, či úroková sadzba, za ktorú bol úver poskytnutý, je v rozpore s dobrými mravmi, či je zaplatenie zmluvnej pokuty oprávnené. Uvedené skutočnosti mali byť povinným namietané v lehote na podanie námietok proti exekúcii v rámci civilného konania podaním žaloby o zrušenie rozhodcovského rozsudku podľa osobitného predpisu, o čom bol povinný v rozhodcovskom rozsudku riadne poučený. Z uvedeného dôvodu oprávnený nesúhlasí s posúdením predmetnej zmluvy o úvere ako bezúročnej a bezpoplatkovej. Oprávnený preto na základe vyššie uvedeného žiada, aby sa na námietky povinného neprihliadalo.

9. Podľa § 243p ods. 2 prvej vety zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších predpisov, v konaní o návrhu na zastavenie exekúcie podanom do 31. marca 2023, okrem exekučného konania podľa § 243h, sa postupuje podľa doterajších predpisov.

10. Podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023 (ďalej len „Exekučný poriadok“), súd preskúma návrh na vykonanie exekúcie a jeho prílohy. Ak nie sú dôvody na zamietnutie návrhu na vykonanie exekúcie, súd do 15 dní od doručenia návrhu vydá poverenie na vykonanie exekúcie a upovedomí o tom oprávneného. Lehota podľa druhej vety neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 45 ods. 2 písm. c) a d) alebo ak má byť exekúcia vykonaná na podklade exekučného titulu, ktorým sa priznal nárok zo zmenky proti povinnému, ktorý je fyzickou osobou.

11. Podľa § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, súd návrh na vykonanie exekúcie zamietne, ak bol exekučný titul vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou.

12. Podľa § 45 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, exekučným titulom na účely tohto zákona je aj vykonateľné rozhodnutie vydané v rozhodcovskom konaní vrátane zmiernu v ňom schváleného.

13. Podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, súd exekúciu zastaví v celom rozsahu alebo v časti, ak
a) po vzniku exekučného titulu nastali okolnosti, ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku,
b) exekučný titul bol zrušený,
c) je tu dôvod podľa osobitného predpisu, pre ktorý sú uznanie alebo výkon cudzieho exekučného titulu neprípustné, ibaže ho bolo možné v konaní už skôr uplatniť (§ 54 ods. 2),
d) sú tu iné skutočnosti, ktoré bránia vymáhateľnosti exekučného titulu.

14. Podľa § 61k ods. 2 Exekučného poriadku, povinný môže z dôvodov podľa odseku 1 podať do 15 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie návrh na zastavenie exekúcie. Návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť. Takýto návrh má odkladný účinok.

15. Podľa § 61k ods. 3 Exekučného poriadku, v neskôr podaných návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po uplynutí lehoty podľa odseku 2. V poradí ďalších návrhoch na zastavenie exekúcie môže povinný namietat' len skutočnosti, ktoré nastali po podaní predchádzajúceho návrhu na zastavenie exekúcie. Obmedzenia podľa prvej a druhej vety sa neuplatnia, ak ide o také skutočnosti, ktoré povinný bez vlastnej viny nemohol skôr uplatniť.

16. Podľa § 61k ods. 4 Exekučného poriadku, návrhy na zastavenie exekúcie podľa odseku 3 odkladný účinok nemajú.

17. Podľa § 61k ods. 5 Exekučného poriadku, návrh na zastavenie exekúcie sa podáva u exekútora. Ak povinný navrhol zastavenie exekúcie, exekútor bezodkladne vyzve oprávneného na vyjadrenie sa k návrhu v lehote nie kratšej ako desať dní. Ak oprávnený so zastavením exekúcie súhlasí, exekútor

vydá upovedomenie o zastavení exekúcie, ktoré doručí účastníkom konania a súdu; inak do piatich pracovných dní po uplynutí lehoty na vyjadrenie sa oprávneného exekútor predloží návrh na zastavenie exekúcie spolu so svojim vyjadrením a prípadným vyjadrením oprávneného súdu.

18. Podľa § 611 ods. 1 Exekučného poriadku, o návrhoch na zastavenie exekúcie, ktoré majú odkladný účinok, rozhoduje súd prednostne.

19. Podľa § 611 ods. 2 prvej vety Exekučného poriadku, na prejednanie návrhu na zastavenie exekúcie nie je potrebné nariaďovať pojednávanie.

20. Podľa § 611 ods. 3 Exekučného poriadku, ak je tu dôvod zastavenia exekúcie, súd exekúciu zastaví a rozhodne o trovách exekúcie vrátane určenia ich výšky; inak návrh zamietne. Ak súd návrh na zastavenie exekúcie zamietol z dôvodu, že návrh bol podaný oneskorene, i keď tu dôvod na zastavenie exekúcie je, povinný má právo domáhať sa vrátenia plnenia žalobou podanou voči oprávnenému.

21. Podľa § 39 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.05.2014 (ďalej len „Občiansky zákonník“), neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

23. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

24. Podľa § 73 ods. 3 zákona č. 335/2014 Z. z. o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov, rozhodcovská zmluva uzatvorená pred 1. januárom 2015 sa spravuje predpismi účinnými v čase jej uzavretia.

25. Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014 (ďalej len „zákon o rozhodcovskom konaní“), rozhodcovská zmluva je dohoda medzi zmluvnými stranami o tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo v inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní.

26. Podľa § 4 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva môže mať formu osobitnej zmluvy alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve.

27. Podľa § 4 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovská zmluva musí mať písomnú formu, inak je neplatná. Písomná forma je zachovaná, ak je rozhodcovská zmluva obsiahnutá v dokumente podpísanom zmluvnými stranami alebo vo vzájomne vymenených listoch, ak je dohodnutá telefaxom alebo pomocou iných telekomunikačných zariadení, ktoré umožňujú zachytenie obsahu rozhodcovskej zmluvy a označenie osôb, ktoré ju dohodli.

28. Podľa § 31 ods. 3 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský súd rozhoduje v súlade so zmluvou uzatvorenou medzi účastníkmi rozhodcovského konania a vezme do úvahy obchodné zvyklosti vzťahujúce sa na spor, zásady poctivého obchodného styku a dobrých mravov. Rozhodcovský súd použije rovnako ako súd ustanovenia všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa.

29. Podľa § 33 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, rozhodcovský súd musí rozhodnúť o každom návrhu uvedenom v žalobe alebo vo vzájomnej žalobe alebo uplatnenom dodatočne počas rozhodcovského konania; nesmie však prekročiť medze uplatnených návrhov. Nemožno prisúdiť, čo odporuje zákonu alebo ho obchádza, alebo sa prieči dobrým mravom a plnenie, ktoré je nemožné. Rovnako nemožno prisúdiť plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktorá je v rozpore s ustanoveniami všeobecne záväzných právnych predpisov na ochranu práv spotrebiteľa, najmä ak obsahuje neprijateľnú

zmluvnú podmienku. Ak sa dôvod, pre ktorý nemožno prisúdiť plnenie vzťahuje len na časť zmluvy, nemožno prisúdiť plnenie týkajúce sa len tejto časti, pokiaľ z povahy zmluvy alebo jej obsahu alebo z okolností, za ktorých došlo k jej uzavretiu nevyplýva, že túto časť nemožno oddeliť od ostatného obsahu. Pokiaľ uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy predchádzala nekalá obchodná praktika, nemožno prisúdiť plnenie v celom rozsahu.

30. Podľa § 35 zákona o rozhodcovskom konaní, doručený rozhodcovský rozsudok, ktorý už nemožno preskúmať podľa §37 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20090701.html>>, má pre účastníkov rozhodcovského konania rovnaké účinky ako právoplatný rozsudok súdu.

31. Podľa § 37 ods. 2 zákona o rozhodcovskom konaní, účastník rozhodcovského konania má právo podať žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku do 15 dní od jeho doručenia tomuto účastníkovi rozhodcovského konania.

32. Podľa § 45 ods. 1 zákona o rozhodcovskom konaní, súd príslušný na výkon rozhodnutia alebo na exekúciu podľa osobitných predpisov na návrh účastníka konania, proti ktorému bol nariadený výkon rozhodcovského rozsudku, konanie o výkon rozhodnutia alebo exekučné konanie zastaví: a) z dôvodov uvedených v osobitnom predpise, b) ak rozhodcovský rozsudok má nedostatok uvedený v §40 písm. a) a b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2002/244/20090701.html>> alebo, c) ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom.

33. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Uskutočňuje sa za podmienok a predpokladov vymedzených procesnými predpismi s cieľom uspokojiť nárok oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu, prípadne vo verejnej listine (notárska zápisnica) a dobrovoľne sa nesplnil. Súd je v exekučnom konaní v ktoromkoľvek štádiu povinný skúmať materiálnu a formálnu vykonateľnosť exekučného titulu, ako aj zhodu návrhu na vykonanie exekúcie s exekučným titulom, a to nielen v štádiu preskúmania návrhu na vykonanie exekúcie podľa § 53 ods. 1 Exekučného poriadku za účelom vydania poverenia na vykonanie exekúcie, ale aj za účelom zistenia existencie dôvodu podľa § 53 ods. 3 Exekučného poriadku, pre ktorý by bolo potrebné návrh na vykonanie exekúcie zamietnuť, alebo taktiež aj v prípade, keď by došlo k zisteniu dôvodu na zastavenie exekúcie podľa § 61k ods. 1 Exekučného poriadku, a to aj bez návrhu povinného na zastavenie exekúcie.

34. Návrh na zastavenie exekúcie je procesnou obranou povinného proti neprípustnej exekúcii, ktorého účelom je zastavenie exekúcie alebo upustenie od exekúcie v prípadoch vymedzených Exekučným poriadkom. Konanie o návrhu povinného proti exekúcii je zároveň sporom o začatie exekúcie, kde exekučný súd na základe návrhu povinného rozhoduje o otázke, či sa exekúcia začala oprávnene. Súd návrhu vyhovie a exekúciu následne zastaví, ak v priebehu exekúcie zistí neprípustnosť exekúcie, ktorá nastala v dôsledku zákonom predvídaných hmotnoprávnych aj procesnoprávnych skutočností. Povinný v návrhu musí uviesť skutočnosti, ktoré nastali po vzniku exekučného titulu, a ktoré spôsobili zánik vymáhaného nároku, resp. bránia jeho vymáhateľnosti alebo sú tu iné dôvody, pre ktoré je exekúcia neprípustná (napr. vymáhaný nárok zanikol splnením, exekučný titul bol zrušený na základe mimoriadnych opravných prostriedkov a pod.).

35. Exekučný súd v konaní o návrhu povinného na zastavenie exekúcie skúma oprávnenosť a dôvodnosť začatia exekúcie. Pre posúdenie návrhu na zastavenie exekúcie je rozhodujúci stav ku dňu začatia exekučného konania, t.j. moment podania návrhu na vykonanie exekúcie. Dôkazné bremeno ohľadom tvrdení uvedených v návrhu na zastavenie exekúcie zaťažuje výlučne povinného, ktorý ho podal. Súd môže prihliadať len na tie skutočnosti, ktoré nastali po vzniku vymáhaného nároku. Ustanovenie § 61k ods. 1 Exekučného poriadku taxatívne vymenúva dôvody, pre ktoré musí súd exekúciu zastaviť, a to bez ohľadu na to, či to účastník konania navrhol. Súd pri svojom rozhodovaní vychádza z vyššie citovaného ustanovenia Exekučného poriadku, z ktorého vyplýva, že návrh na zastavenie exekúcie musí byť odôvodnený a musia v ňom byť uvedené všetky skutočnosti, ktoré povinný môže ku dňu podania návrhu uplatniť.

36. Súd sa oboznámil s návrhom povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 05.12.2022, vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, návrhom povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2023, vyjadrením oprávneného k tomuto návrhu povinnej na zastavenie exekúcie.

37. V prvom rade súd zdôrazňuje, že cieľom exekučného konania je uspokojenie nároku oprávneného, ktorý mu bol priznaný vykonateľným rozhodnutím súdu alebo iného orgánu. Účelom exekučného konania je nútená realizácia exekučného titulu vykonaná zásahom do práv povinného. Z uvedeného vyplýva, že počas celého exekučného konania, vrátane samotného výkonu exekúcie musí existovať exekučný titul, ktorým bolo v danom prípade vykonateľné rozhodnutie - Rozhodcovský rozsudok sp. zn. X. XXXXX/XX zo dňa 30.06.2017, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd zriadený pri Asociácii pre arbitráž, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 28.11.2017 a stal sa vykonateľným dňa 02.01.2018. Uvedeným rozhodnutím bolo rozhodnuté o povinnosti na peňažné plnenie, ktoré sa skladalo z istiny vo výške 14 Eur, úrok vo výške 44,97 Eur, poplatok v sume 146,55 Eur, úrok vo výške 39,15 % ročne zo sumy 14 Eur od 09.10.2014 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 14 Eur od 16.03.2015 do zaplatenia, zmluvnú pokutu vo výške 33 Eur, poplatok za upomienku vo výške 10 Eur a trovy rozhodcovského konania vo výške 92,18 Eur. Povinnej bolo povolené zaplatiť nárok spoločne v mesačných splátkach vo výške 40 Eur splatných vždy k poslednému dňu v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti tohto rozhodnutia až do úplného zaplatenia dlhu, a to pod následkom straty výhody splátok a výkonu rozhodnutia v prípade nezaplatenia čo i len jednej splátky riadne a včas. Uvedené rozhodnutie sa stalo exekučným titulom dňa 02.01.2018, a to momentom kedy rozhodnutie nadobudlo vykonateľnosť. Vykonateľnosť je vlastnosť rozhodnutia ukladajúceho povinnosť plniť, ktorá spočíva v možnosti jeho priamej a bezprostrednej vynútiteľnosti zákonnými prostriedkami.

38. Uplatnená pohľadávka vznikla zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXX, ktorú povinná uzatvorila dňa 07.03.2014 s oprávneným. Úverová zmluva bola uzatvorená bezúčelovo na poskytnutie peňažných prostriedkov (úveru) vo výške 300 Eur spolu s nákladmi vo výške 264 Eur, z ktorých tvorili úroky vo výške 39,15 % ročne z poskytnutého úveru, teda sumu 117,45 Eur, a administratívne náklady vo výške 146,55 Eur, a to na dobu určitú do 15.03.2015. Súd preto posúdil tento právny vzťah medzi oprávneným a povinnou ako spotrebiteľský. Z tohto dôvodu by uzatvorená zmluva o úvere mala obsahovať náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy v zmysle zákona o spotrebiteľských úveroch a povinnej ako spotrebiteľke by mala byť poskytnutá náležitá ochrana. Avšak prejednávaný prípad sa nachádza vo vykonávacom konaní a to spôsobuje, že ochrana povinnej ako spotrebiteľa nemôže byť poskytnutá v štandardnom, ale len zúženom rozsahu, ktorý je obmedzený len na skúmanie neprijateľných podmienok, ktoré majú vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. Pričom limitujúcim faktorom je skutočnosť, či exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietať alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky.

39. Súd poukazuje na to, že v danom prípade je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, ktorý vydal Stály rozhodcovský súd, ktorého právomoc je založená rozhodcovskou zmluvou. Predmetom posúdenia v tomto exekučnom konaní je rozhodcovská zmluva a nie rozhodcovská doložka. Z predložených listín vyplýva, že rozhodcovská zmluva bola uzatvorená na samostatnom formulári medzi oprávneným a povinnou dňa 07.03.2014. Pre posúdenie platnosti spotrebiteľskej rozhodcovskej zmluvy a jej náležitostí sa musia použiť právne predpisy účinné v čase jej uzatvorenia, t.j. zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní v znení účinnom do 31.12.2014. Z týchto ustanovení je zjavné, že zmluvné strany sú oprávnené uzatvoriť rozhodcovskú zmluvu, v ktorej sa dohodnú na tom, že všetky alebo niektoré spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní. Zákon im nezakazuje, aby sa dohodli na konkrétnom stálom rozhodcovskom súde. Pokiaľ tak urobia, tak súhlasia s tým, že sa podrobujú predpisom tohto stáleho rozhodcovského súdu. Čo sa týka formy, tak zákon vyžaduje, aby táto dohoda mala písomnú formu. Z článku II. bod 1. predmetnej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že „všetky spory, ktoré vzniknú zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX uzatvorenej dňa 07.03.2014 vrátane sporov o jej platnosť, výklad alebo zrušenie, ako aj spory, ktoré vzniknú zo zmlúv súvisiacich s uvedenou úverovou zmluvou alebo zo zmluvných vzťahov zabezpečujúcich uvedenú úverovú zmluvu a spory, ktoré vzniknú z uplatnenia práv z týchto vzťahov, budú riešené: a) pred Stálym rozhodcovským súdom, ak žalujúca strana podá žalobu na Stálom rozhodcovskom súde, rozhodcovské konanie bude vedené podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, a to jedným rozhodcom ustanoveným podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, pričom účastník rozhodcovského konania môže do 15 kalendárnych dní od doručenia rozhodcovského rozsudku podať Stálemu rozhodcovskému súdu

žiadosť o preskúmanie rozhodcovského rozsudku, rozhodcovský rozsudok preskúmava iný rozhodca ustanovený podľa vnútorných predpisov Stáleho rozhodcovského súdu, b) pred príslušným súdom Slovenskej republiky, ak žalujúca zmluvná strany podá žalobu na súde podľa príslušného právneho predpisu“. Z textu predloženej rozhodcovskej zmluvy vyplýva, že je formulovaná jasne a zrozumiteľne na samostatnej listine, ktorá netvorí neoddeliteľnú súčasť spotrebiteľskej zmluvy a že povinná mala možnosť sa s jej obsahom riadne oboznámiť, prípadne mala možnosť túto rozhodcovskú zmluvu vylúčiť jej nepodpísaním. Súd preto už v štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie dospel k záveru, že rozhodcovská zmluva nepredstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku a v danom prípade sa jedná o nevýhradnú rozhodcovskú zmluvu, ktorá je výsledkom slobodnej vôle oboch zmluvných strán, ktorá je formulovaná formou možnosti voľby medzi viacerými riešeniami a informáciami o tom, čo tá ktorá voľba konkrétne znamená.

40. Ku charakteru rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu sa vyjadril Najvyšší súd SR v uznesení 3Cdo 11/2010, v ktorom vyslovil, že „vzhľadom na to, že právoplatný rozhodcovský rozsudok má rovnaké účinky ako rozsudok všeobecného súdu, účinky rozhodcovského rozsudku majú ten dôsledok, že exekučný súd musí s takýmto rozsudkom nakladať rovnako ako s rozsudkom všeobecného súdu. V opačnom prípade by porušil zásadu rovnocennosti a neprípustne uplatnil rozdielny procesný postup v prípade, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného všeobecným súdom a iný prístup, ak oprávnený uplatňuje svoje právo na základe exekučného titulu vydaného v rozhodcovskom konaní. Konkrétne to teda znamená, že rozsudkom rozhodcovského súdu je exekučný súd viazaný rovnako, ako je viazaný rozsudkom všeobecného súdu. Vyplýva to z § 159 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorého výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány. To isté teda platí aj v prípade, ak ide o rozsudok rozhodcovského orgánu.“

41. Najvyšší súd v uznesení sp. zn. 5 Cdo 375/2012 zo dňa 30.04.2014 judikuje, že pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený, a zároveň povinný riešiť otázku, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej (resp. platnej) rozhodcovskej zmluvy (rozhodcovskej doložky). Vo vzťahu k tomuto zákonodarca ukotvil v Exekučnom poriadku účinnom od 01.04.2017 v ustanovení § 53 ods. 3 písm. f) možnosť zamietnuť návrh na vykonanie exekúcie, ak sa exekúcia má vykonať na podklade rozhodcovského rozhodnutia vydaného v spotrebiteľskom spore a spotrebiteľská zmluva nespĺňa podmienky podľa osobitných predpisov, rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané rozhodcom, ktorý bol v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania zapísaný v zozname rozhodcov oprávnených rozhodovať spotrebiteľské spory, rozhodcovské rozhodnutie v spotrebiteľskom spore nebolo vydané stálym rozhodcovským súdom, ktorý v čase spotrebiteľského rozhodcovského konania mal povolenie rozhodovať spotrebiteľské spory alebo rozhodcovské rozhodnutie nespĺňa náležitosti podľa osobitného predpisu alebo nie je vykonateľné.

42. Súd poukazuje, že exekúcia môže byť nariadená iba na základe titulu, ktorý je vykonateľný po stránke formálnej a materiálnej (R 58/1997). Vykonateľnosť má svoju materiálnu a formálnu stránku. Formálna stránka vykonateľnosti je naplnená vtedy, ak rozhodnutie spĺňa predpoklady vykonateľnosti stanovené procesným predpisom, podľa ktorého bolo vydané. Materiálna vykonateľnosť exekučného titulu oproti tomu predstavuje vlastnú realizovateľnosť rozhodnutia, ktorá predpokladá reálnu existenciu oprávneného a povinného a ich presnú a jednoznačnú identifikáciu, a tiež presné vymedzenie obsahu vymáhaného nároku a jeho rozsahu. Výsledkom splnenia uvedených požiadaviek formálnej a hlavne materiálnej vykonateľnosti rozhodnutia je exekučný titul, ktorý procesne stanovuje práva a povinnosti jednotlivých subjektov tak, aby z neho bolo zrejmé, čo sa má nútene uskutočniť (Uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4 Cdo 95/2010 zo dňa 22.06.2010).

43. Rozhodnutie je formálne vykonateľné, ak obsahuje náležitosti určené procesným predpisom a ak po jeho vydaní došlo k splneniu predpokladov vykonateľnosti určených procesným predpisom. Predpokladom vykonateľnosti je napríklad, že rozhodnutie bolo riadne doručené, že uplynula lehota na plnenie, že nebol podaný opravný prostriedok s odkladným účinkom, respektíve, že o takomto opravnom prostriedku bolo rozhodnuté. Formálna vykonateľnosť na rozhodnutí sa vyznačuje potvrdením o vykonateľnosti (§ 46 Exekučného poriadku), avšak exekučný súd nie je týmto potvrdením viazaný. Exekučný súd musí samostatne na základe námietky v návrhu na zastavenie exekúcie vyhodnotiť, či predpoklady formálnej vykonateľnosti nastali.

44. Súd konštatuje, že rozhodcovský rozsudok, ako exekučný titul, je materiálne aj formálne vykonateľný, pretože právomoc Stáleho rozhodcovského súdu bola založená na základe platnej rozhodcovskej zmluvy a v štádiu posudzovania návrhu na vykonanie exekúcie nebol nájdený ani rozpor s § 53 ods. 3 písm. f) Exekučného poriadku.

45. Povinná v návrhu na zastavenie namietala, že s oprávneným uzatvorila dve zmluvy o úvere a to č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.01.2014 na sumu vo výške 350 Eur a č. XXXXXXXXXX zo dňa 07.03.2014 na sumu vo výške 300 Eur. Obidva úvery platila buď osobne zamestnankyni oprávneného alebo poštovou poukážkou, čo preukázala priloženými kópiami.

46. Keďže predložené potvrdenia o platbách neboli čitateľné, tak súd vyzval dňa 04.05.2023 povinnú v lehote 10 pracovných dní od doručenia výzvy na predloženie týchto materiálov. Výzva bola dňa 10.05.2023 listinne doručená povinnej. Dňa 19.05.2023 bolo súdu doručené podanie povinnej spolu so žiadanými materiálmi v originále (nahraté do elektronického súdneho spisu dňa 07.06.2023).

47. Súd preskúmal potvrdenia o realizovaných platbách a s variabilným symbolom XXXXXXXXXX (číslo úverovej zmluvy) sa tam nachádzali tieto: potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov vo výške 47 Eur zo dňa 22.04.2014, potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov vo výške 20 Eur zo dňa 16.05.2014, poštový poukaz vo výške 27 Eur zo dňa 17.06.2014, poštový poukaz vo výške 29 Eur zo dňa 17.07.2014, poštový poukaz vo výške 30 Eur zo dňa 29.07.2014, poštový poukaz vo výške 50 Eur zo dňa 30.07.2014, poštový poukaz vo výške 50 Eur zo dňa 23.09.2014 a poštový poukaz vo výške 33 Eur zo dňa 08.10.2014; a s variabilným symbolom XXXXXXXXXX (číslo úverovej zmluvy) sa tam nachádzali tieto: potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov vo výške 56 Eur zo dňa 22.04.2014, potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov vo výške 56 Eur bez uvedeného dátumu, potvrdenie o prevzatí finančných prostriedkov vo výške 56 Eur zo dňa 16.05.2014, poštový poukaz vo výške 22 Eur zo dňa 17.07.2014, poštový poukaz vo výške 10 Eur zo dňa 29.07.2014, poštový poukaz vo výške 50 Eur zo dňa 30.07.2014, poštový poukaz vo výške 100 Eur zo dňa 15.08.2014 a poštový poukaz vo výške 35 Eur zo dňa 08.10.2014.

48. Na základe predložených potvrdení má súd za preukázané, že z čerpaných financií na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX, ktoré sú predmetom tohto exekučného konania, povinná oprávnenému uhradila spolu sumu vo výške 286 Eur, pričom poskytnutý úver bol vo výške 300 Eur. Oprávnený si v tomto konaní vymáha teda rozdiel medzi vyplatenými finančnými prostriedkami a splatenými finančnými prostriedkami vo výške 14 Eur s príslušenstvom v zmysle zmluvy o úvere.

49. Je potrebné zdôrazniť, že povinná do zmluvného vzťahu s oprávneným vstúpila dobrovoľne na základe slobodnej vôle, pričom nesporne aj čerpala poskytnutý úver, z ktorého zaplatila väčšiu časť. Pokiaľ teda oprávnený v rámci konania uplatnil nárok na vrátenie poskytnutej a dosiaľ nevrátenej istiny úveru, ako aj úroku a úroku z omeškania, tak súd v uvedenom nevzhliadol konanie v rozpore s dobrými mravmi. V danej veci súd konštatuje, že nie je možné aplikovať ani § 53 ods. 3 písm. e) Exekučného poriadku, podľa ktorého musia byť kumulatívne splnené dve podmienky: exekučný titul bol vydaný v konaní, v ktorom nebolo možné namietat' alebo preskúmať neprijateľné zmluvné podmienky, a existencia neprijateľnej podmienky má vplyv na vymáhaný nárok, ktorý vznikol v súvislosti so spotrebiteľskou zmluvou. V tomto prípade nie je splnená už prvá podmienka, nakoľko exekučný titul je výsledkom spotrebiteľského rozhodcovského konania a rozhodca v ňom aj konštatoval, že sa jedná o spotrebiteľský spor a následne ho tak aj posudzoval. Ako už bolo uvedené v bode 40. tohto uznesenia, tak exekučný súd je viazaný rozhodcovským rozsudkom, tak ako by bol viazaný aj rozhodnutím všeobecného súdu.

50. Súd k námietkam povinnej z návrhu na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2023 uvádza, že ako bolo vyššie preukázané, tak v danom prípade sa exekúcia vedie na podklade spôsobilého exekučného titulu, ktorým je právoplatný a vykonateľný rozhodcovský rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu, právomoc ktorého bola založená na platnej rozhodcovskej zmluve. Povinná zároveň nepreukázala zrušenie rozhodcovského rozsudku ani ďalšie iné skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zastavenie exekúcie.

51. Na základe uvedených skutočností, súd konštatuje, že povinná neuniesla dôkazné bremeno a súd ex offo nenašiel dôvod na zastavenie exekúcie a preto návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa

05.12.2022 a návrh povinnej na zastavenie exekúcie zo dňa 02.01.2023 podľa § 61I ods. 3 Exekučného poriadku zamietol, tak ako je uvedené vo výroku I. a II.

52. Podľa § 195 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, trovami exekučného konania sú trovy exekútora, trovy účastníkov exekučného konania a trovy štátu.

53. Podľa § 199a ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, trovami oprávneného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s podaním návrhu na vykonanie exekúcie a v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie, výdavky na zaplatený súdny poplatok a hotové výdavky spojené s podaním návrhu na vykonanie exekúcie.

54. Podľa § 199a ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, trovami povinného sú výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom na zastavenie exekúcie.

55. Podľa § 199d ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, oprávnený má voči povinnému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, v rozsahu, v akom ich súd uviedol v poverení na vykonanie exekúcie alebo dodatku k povereniu na vykonanie exekúcie, ak ide o výdavky na zastupovanie v exekučnom konaní v súvislosti s návrhom povinného na zastavenie exekúcie.

56. Podľa § 199d ods. 2 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2023, povinný má voči oprávnenému nárok na náhradu účelne vynaložených trov, ktoré v exekučnom konaní platil, ak mu súd na jeho návrh priznal ich náhradu v súvislosti s rozhodnutím o zastavení exekúcie z dôvodu, ktorý možno oprávnenému pričítať.

57. Vo všeobecnosti platí, že náhradu nákladov konania ovláda zásada úspechu vo veci, ktorá je doplnená zásadou zavinenia. Zmyslom využitia zásady zavinenia je sankčná náhrada nákladov konania, uložená rozhodnutím súdu tomu, kto ich vznik zavinil, a ktoré by pri riadnom priebehu konania. Pri návrhu na zastavenie exekúcie je potom pre vyriešenie otázky náhrady nákladov konania kľúčové zistenie, či a pokiaľ áno, ktorý z účastníkov z procesného hľadiska mal úspech. Ustanovenie o náhrade trov konania, nie je obmedzené len na určité konania. Platí preto pre každé konanie.

58. Keďže súd návrhy povinnej na zastavenie exekúcie zamietol, tak povinná nemá nárok na náhradu trov konania. Oprávnený mal v konaní úspech, tak mu vznikol nárok na náhradu trov konania v súvislosti s návrhmi povinnej na zastavenie exekúcie, avšak si žiadne neuplatnil. Preto súd rozhodol tak, že žiadnemu z účastníkov konania náhradu trov konania v súvislosti s návrhmi povinnej na zastavenie exekúcie nepriznal. (III. výrok).

Poučenie:

P o u č e n i e :

Proti tomuto rozhodnutiu je prípustné podať sťažnosť v lehote 15 dní od doručenia uznesenia na Okresnom súde Banská Bystrica.

Sťažnosť môže podať ten, v koho neprospech bolo uznesenie vydané.

Sťažnosť len proti dôvodom uznesenia nie je prípustná.

V sťažnosti musí byť uvedené, ktorému súdu je určená, kto ju podáva, proti ktorému uzneseniu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto uznesenie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa sťažovateľ domáha.

V sťažnosti možno uvádzať nové skutočnosti a dôkazy, ak je to so zreteľom na povahu a okolnosti sporu možné a účelné.